

Modulul 2

Deontologia cercetării și publicării rezultatelor științifice

Legislația românească și europeană relevantă pentru domeniul autoratului științific

SUB-MODULELE 2.1. și 2.2

Autor: Prof. dr. Carmen Bălan
Academia de Studii Economice din București
Facultatea de Marketing

Proiect finanțat de
UNIUNEA EUROPEANĂ

MINISTERUL MUNCII
FAMILIEI ȘI PROTECȚIEI SOCIALE
AMPOSDRU

FONDUL SOCIAL EUROPEAN
POS DRU
2007-2013

INSTRUMENTE STRUCTURALE
2007-2013

MINISTERUL EDUCAȚIEI
CERCETĂRII ȘI INOVĂRII
OIPOSDRU

UNITATEA EXECUTIVĂ PENTRU
FINANȚAREA ÎNVĂȚĂMÂNTULUI
SUPERIOR ȘI A CERCETĂRII
ȘTIINȚIFICE UNIVERSITARE

C U P R I N S

2.1. Colaborarea în cercetare: autorat, coautorat, principii etice de utilizare în comun a resurselor individuale

- 2.1.1. Dreptul de autor. Subiectul dreptului de autor (autor, autor principal, coautor)
- 2.1.2. Obiectul dreptului de autor
- 2.1.3. Elemente ce nu pot face obiectul dreptului de proprietate intelectuală
- 2.1.4. Principii majore ce trebuie respectate de autori și coautori

2.2. Legislația relevantă pentru domeniul cercetării științifice în general și pentru domenii specializate de cercetare

- 2.2.1. Legislația referitoare la drepturile de proprietate intelectuală și industrială
- 2.2.2. Drepturile morale și patrimoniale ale autorilor
- 2.2.3. Comunicarea publică a unei opere
- 2.2.4. Durata protecției dreptului de autor
- 2.2.5. Limitele exercitării dreptului de autor
- 2.2.6. Contractul de editare
- 2.2.7. Drepturile conexe dreptului de autor

2.1. Colaborarea în cercetare: autorat, coautorat, principii etice de utilizare în comun a resurselor individuale

2.1.1. Dreptul de autor. Subiectul dreptului de autor (autor, autor principal, coautor)

Dreptul de autor

- Dreptul de autor este legat de persoana autorului și are atribute de ordin moral și patrimonial.
- Dreptul de autor este recunoscut și garantat de Legea nr. 8/14 martie 1996 (cu modificările și completările ulterioare).
- Opera de creație intelectuală (chiar în formă nefinalizată) este recunoscută și protejată, prin simplul fapt al realizării ei, independent de aducerea la cunoștința publică (art. 1, alin. 2 din Legea nr. 8/1996).

Subiectul dreptului de autor

• **Autorul**

- Persoana fizică sau persoanele fizice care a/au creat opera de creație intelectuală
- Persoana sub numele căreia a fost adusă pentru prima dată la cunoștință publică (până la proba contrară)

• **Coautorii**

- Persoane ce realizează în colaborare o operă comună

• **Autor principal**

- Unul dintre coautorii unei opere comune

2.1.2. Obiectul dreptului de autor

A. **Operele originale** de creație intelectuală în domeniul literar, artistic sau științific, oricare este modalitatea de creație, modul sau forma de exprimare și independent de valoarea și destinația lor:

- scrierile literare și publicistice, conferințele, predicile, pledoariile, prelegerile și orice alte opere scrise sau orale, precum și programele pentru calculator
- operele științifice scrise sau orale, cum sunt: comunicările, studiile, cursurile universitare, manualele școlare, proiectele și documentațiile științifice
- compozițiile muzicale cu sau fără text
- operele dramatice, dramatico-muzicale, operele coregrafice și pantomimele
- operele cinematografice, precum și orice alte opere audio-vizuale
- operele fotografice, precum și orice alte opere exprimate printr-un procedeu analog fotografiei
- operele de artă grafică sau plastică, cum sunt: operele de sculptură, pictură, gravură, litografie, artă monumentală, scenografie, tapiserie, ceramică, plastica sticlei și a metalului, desene, design, precum și alte opere de artă aplicate produselor destinate unei utilizări practice
- operele de arhitectură, inclusiv planșele, machetele și lucrările grafice ce formează proiectele de arhitectură
- lucrările plastice, hărțile și desenele din domeniul topografiei, geografiei și științei în general.

2.1.2. Obiectul dreptului de autor

B. Operele derivate (care au fost create plecând de la una sau mai multe opere preexistente) constituie obiect al drepturilor de autor :

- traduceri, adaptările, adnotările, lucrările documentare, aranjamentele muzicale și orice alte transformări ale unei opere literare, artistice sau științifice care reprezintă o muncă intelectuală de creație
- culegerile de opere literare, artistice sau științifice, cum ar fi: enciclopediile și antologiile, colecțiile sau compilațiile de materiale sau date, protejate ori nu, inclusiv bazele de date care, prin alegerea sau dispunerea materialului, constituie creații intelectuale.

2.1.3. Elemente ce nu pot face obiectul dreptului de autor

- a) Ideile, teoriile, conceptele, descoperirile științifice, procedeele, metodele de funcționare sau conceptele matematice ca atare și invențiile, conținute într-o operă, oricare ar fi modul de preluare, de scriere, de explicare sau de exprimare
- b) Textele oficiale de natură politică, legislativă, administrativă, judiciară și traducерile oficiale ale acestora
- c) Simbolurile oficiale ale statului, ale autorităților publice și ale organizațiilor, cum sunt: stema, sigiliul, drapelul, emblema, blazonul, insigna, ecusonul și medalia
- d) Mijloacele de plată
- e) Știrile și informațiile de presă
- f) Simplele fapte și date.

2.1.4. Principii majore ce trebuie respectate de autori și coautori

- Să aplice legislația în vigoare privind protecția drepturilor de proprietate intelectuală, protecția datelor personale și alte reglementări în vigoare în România și în cadrul Uniunii Europene.
- Să manifeste integritate profesională și să aplice valorile deontologice în domeniul cercetării științifice.
- Să aplice standardele referitoare la managementul calității în domeniul cercetării.
- Autorul și co-autorii au o responsabilitate comună în privința rezultatelor cercetării.
- Co-autorii au responsabilitatea de a citi integral manuscrisul înaintea publicării.
- Calitatea de autor sau co-autor revine numai persoanelor care au avut o contribuție substanțială la cercetare. Astfel, un autor sau co-autor participă substanțial la fiecare din următoarele activități:
 - a) proiectarea și realizarea cercetării sau culegerea datelor ori analiza și interpretarea datelor
 - b) redactarea articolului sau revizuirea lui critică din perspectiva conținutului
 - c) aprobarea versiunii finale a lucrării științifice care urmează să fie transmisă spre publicare.

2.1.4. Principii majore ce trebuie respectate de autori și coautori

- Persoanele care au avut contribuții la realizarea lucrării științifice, dar nu au îndeplinit cele trei condiții (a, b și c de la pct. anterior) nu vor fi menționate ca autori, ci numele lor vor fi incluse în secțiunea de „Mulțumiri” („Acknowledgements”).
- Ordinea de menționare a numelor co-autorilor trebuie să fie stabilită pe baza deciziei comune discutate încă de la începutul procesului de cercetare, nu numai înainte de transmiterea lucrării spre publicare.
- Autorii și co-autorii trebuie să evite comportamentul științific necorespunzător:
 - a) distorsionarea datelor, eliminarea rezultatelor nedorite etc.
 - b) plagiatul, utilizarea sau diseminarea neautorizată a ideilor altor persoane
 - c) acceptarea sau acordarea nejustificată a calității de co-autor
 - d) publicarea dublă a unei lucrări științifice (cu același titlu sau cu un titlu modificat, cu aceeași listă de autori sau cu o listă modificată)
 - e) excluderea din lista de co-autori a unei persoane sau mai multor persoane care au avut contribuții majore.

2.1.4. Principii majore ce trebuie respectate de autori și coautori

- Rezultatele cercetărilor și abordările conceptuale prezentate de autor/co-autori, în cadrul unui manuscris transmis spre publicare, trebuie să fie originale, respectiv să fie comunicate pentru prima dată.
- În principiu, o lucrare științifică va putea fi considerată în vederea publicării numai dacă autorul/co-autorii au confirmat în scris faptul că lucrarea respectivă nu a fost transmisă unei alte publicații și nu va fi transmisă altei publicații decât în cazul în care publicația la care a fost transmisă lucrarea inițial o va respinge, confirmând acest fapt autorilor, în scris.
- Referințele bibliografice trebuie să fie citate în mod corect în manuscrisele transmise spre publicare în reviste științifice.

2.2. Legislația relevantă pentru domeniul cercetării științifice în general și pentru domenii specializate de cercetare

2.2.1. Legislația referitoare la drepturile de proprietate intelectuală și industrială

Invenții

- Legea nr. 64/11 octombrie 1991 privind brevetele de invenție, republicată în “Monitorul Oficial”, Partea I, nr. 752, 15 octombrie 2002
- Hotărârea Guvernului nr. 499/18 aprilie 2003 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Legii 64/1991 republicată, privind brevetele de invenție, publicată în “Monitorul Oficial”, Partea I, nr. 348, 22 mai 2003
- Legea 383/13 iunie 2002 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 41/1998, privind taxele în domeniul protecției proprietății industriale și regimul de utilizare a acestora, publicată în “Monitorul Oficial”, Partea I, nr. 471, 2 iulie 2002
- Legea nr. 93/13 mai 1998 privind protecția tranzitorie a brevetelor invenție, publicată în “Monitorul Oficial”, Partea I, nr. 186, 20 mai 1998

2.2. Legislația relevantă pentru domeniul cercetării științifice în general și pentru domenii specializate de cercetare

2.2.1. Legislația referitoare la drepturile de proprietate intelectuală și industrială

Invenții

- Legea nr. 32/13 martie 1997 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 32/1996 pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Organizația Europeană de Brevete privind cooperarea în domeniul brevetelor, semnat la București la 9 septembrie 1994, publicată în “Monitorul Oficial”, Partea I, nr. 43, 14 martie 1997.
- Legea nr.611/ /13 noiembrie 2002 privind aderarea României la Convenția privind eliberarea brevetelor europene, adoptată la München la 05 octombrie 1973, precum și la actul de revizuire a acesteia, adoptat la München la 29 noiembrie 2000, publicată în “Monitorul Oficial”, Partea I, nr. 844, 22 noiembrie 2002.
- Hotărârea Guvernului nr. 1585/2002 pentru aprobarea Normelor privind determinarea cotei de profit sau a venitului obținut de titularul unui brevet, prevăzute la art. 73 din Legea nr. 64/1991 privind brevetele de invenție, republicată.

2.2. Legislația relevantă pentru domeniul cercetării științifice în general și pentru domenii specializate de cercetare

2.2.1. Legislația referitoare la drepturile de proprietate intelectuală și industrială

Invenții

- Legea nr. 298/ 07 iunie 2001 pentru modificarea și completarea Legii nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale, publicată în “Monitorul Oficial”, Partea I, nr. 313, 12 iunie 2001.
- Legea nr.202/13 noiembrie 2000 privind unele măsuri pentru asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală în cadrul operațiunilor de vamă, publicată în “Monitorul Oficial”, Partea I, nr. 588, 21 noiembrie 2000.
- Norme ale Directorului General OSIM nr. 318/4 ianuarie 2000 pentru modificarea și completarea Normelor nr. 242/1999 privind sprijinirea brevetării în străinătate a invențiilor românești, publicate în “Monitorul Oficial”, Partea I, nr. 115, 16 martie 2000.

2.2. Legislația relevantă pentru domeniul cercetării științifice în general și pentru domenii specializate de cercetare

2.2.1. Legislația referitoare la drepturile de proprietate intelectuală și industrială

Mărci și indicații geografice

- Legea nr. 84/1998 privind mărcile și indicațiile geografice, publicată în “Monitorul Oficial”, Partea I, nr. 161, 23 aprilie 1998.
- Hotărârea de Guvern nr. 833/1998 de aprobare a regulamentului de aplicare a Legii nr. 84/1998 privind mărcile și indicațiile geografice, publicată în “Monitorul Oficial”, Partea I, nr. 455, 27 noiembrie 1998.
- Ordonanța de Guvern nr. 41/30 ianuarie 1998 privind taxele în domeniul protecției proprietății industriale și regimul de utilizare a acestora, publicată în “Monitorul Oficial”, Partea I, nr. 43, 30 ianuarie 1998.

Desene industriale

- Legea nr. 129/1992 privind desenele industriale, modificată și republicată în “Monitorul Oficial”, Partea I, nr.193, 26 martie 2003.

2.2.2. Drepturile morale și patrimoniale ale autorilor

A. Drepturile morale

- Autorul are următoarele drepturi morale:
 - a) Dreptul de a decide dacă, în ce mod și când va fi adusă opera la cunoștință publică
 - b) Dreptul de a pretinde recunoașterea calității de autor al operei
 - c) Dreptul de a decide sub ce nume va fi adusă opera la cunoștință publică
 - d) Dreptul de a pretinde respectarea integrității operei și de a se opune oricărei modificări, precum și oricărei atingeri aduse operei, dacă prejudiciază onoarea sau reputația sa
 - e) Dreptul de a retracta opera, despăgubind, dacă este cazul, pe titularii drepturilor de utilizare.

- Drepturile morale **nu** pot face obiectul unei **renunțări sau înstrăinări**.

- Exercițiul drepturilor morale se transmite prin moștenire, după moartea autorului, pe durată nelimitată.

2.2.2. Drepturile morale și patrimoniale ale autorilor

B. Drepturile patrimoniale

- Autorul are următoarele drepturi patrimoniale:
 - **Dreptul exclusiv de a decide** dacă, în ce mod și când va fi utilizată opera sa, inclusiv de a consimți la utilizarea operei de către alții
 - **Drepturi distincte și exclusive de a autoriza sau interzice:**
 - a) reproducerea operei
 - b) distribuirea operei
 - c) importul în vederea comercializării pe piața internă a copiilor realizate cu consimțământul autorului, după operă
 - d) închirierea operei
 - e) împrumutul operei
 - f) comunicarea publică, directă și indirectă a operei
 - g) radiodifuzarea operei
 - h) retransmiterea prin cablu a operei
 - i) realizarea de opere derivate.

2.2.3. Comunicarea publică a unei opere

- Orice comunicare a unei opere, realizată **direct** sau prin orice **mijloace tehnice**, într-un **loc deschis publicului** sau în orice **loc în care se adună un număr de persoane** care depășește cercul normal al membrilor unei familii și al cunoștințelor acesteia
 - **inclusiv:**
 - reprezentarea scenică, recitarea sau orice altă modalitate publică de execuție sau de prezentare directă a operei,
 - expunerea publică a operelor de artă plastică, de artă aplicată, fotografică și de arhitectură,
 - proiecția publică a operelor cinematografice și a altor opere audiovizuale, inclusiv a operelor de artă digitală,
 - prezentarea într-un loc public, prin intermediul înregistrărilor sonore sau audiovizuale,
 - prezentarea într-un loc public, prin intermediul oricăror mijloace, a unei opere radiodifuzate.
- Punerea la dispoziția publicului, inclusiv prin **internet** sau alte rețele de calculatoare.

2.2.4. Durata protecției dreptului de autor

- Dreptul de autor se naște **în momentul creării** operei.
- **Durata** protecției drepturile patrimoniale:
 - **tot timpul vieții autorului** (inclusiv în cazul programelor pe calculator)
 - o perioadă de **70 de ani**, în cazul drepturilor care **se transmit prin moștenire**, după moartea autorului, oricare a fost data la care opera a fost adusă la cunoștința publică în mod legal (inclusiv în cazul programelor pe calculator)
 - o perioadă de **25 de ani**, în cazul persoanelor care, după încetarea protecției dreptului de autor, aduc la cunoștința publică, în mod legal, pentru prima oară, o operă nepublicată înainte (persoanele respective beneficiază de o protecție echivalentă cu cea a drepturilor patrimoniale ale autorilor, din momentul în care au adus opera la cunoștința publică)
 - o perioadă de **70 de ani**, în cazul operelor aduse la cunoștință publică, în mod legal, sub pseudonim sau fără indicarea autorului (perioada începe de la data aducerii la cunoștința publică)
 - o perioadă de **70 de ani de la moartea ultimului coautor**, în cazul operelor realizate în colaborare
 - o perioadă de **70 de ani** de la data aducerii la cunoștință publică a **operelor colective**.
- Termenele se calculează începând cu data de 1 ianuarie a anului următor morții autorului sau aducerii operei la cunoștință publică.

2.2.5. Limitele exercitării dreptului de autor

- Sunt **permise fără consimțământul autorului și fără plata vreunei remunerații**, următoarele utilizări ale unei opere aduse anterior la cunoștință publică:
 - a) reproducerea unei opere în cadrul procedurilor judiciare, parlamentare sau administrative ori pentru scopuri de siguranță publică
 - b) utilizarea de scurte citate dintr-o operă, în scop de analiză, comentariu sau critică ori cu titlu de exemplificare
 - c) utilizarea de articole izolate sau de scurte extrase din opere în publicații, în emisiuni de radio și televiziune ori în înregistrări sonore sau audiovizuale, destinate exclusiv învățământului, precum și reproducerea pentru învățământ, în cadrul instituțiilor de învățământ sau de ocrotire socială, de articole izolate sau de scurte extrase din opere
 - d) reproducerea pentru informare și cercetare de scurte extrase din opere, în cadrul bibliotecilor, muzeelor, filmotecilor, fonotecilor, arhivelor instituțiilor publice culturale sau științifice, care funcționează fără scop lucrativ
 - e) reproducerea specifică realizate de bibliotecile accesibile publicului, de instituțiile de învățământ sau de muzee ori de către arhive, care nu sunt realizate în scopul obținerii unui avantaj comercial sau economic

2.2.5. Limitele exercitării dreptului de autor

- f) reproducerea, cu excluderea oricăror mijloace care vin în contact direct cu opera, distribuirea sau comunicarea către public a imaginii unei opere de arhitectură, artă plastică, fotografică sau artă aplicată, amplasată permanent în locurile publice, în afara cazurilor în care imaginea operei este subiectul principal al unei astfel de reproduceri, distribuirii sau comunicări și dacă este utilizată în scopuri comerciale
- g) reprezentarea și executarea unei opere în cadrul activităților instituțiilor de învățământ, exclusiv în scopuri specifice și cu condiția ca atât reprezentarea sau executarea, cât și accesul publicului să fie fără plată
- h) utilizarea operelor în timpul celebrărilor religioase sau al ceremoniilor oficiale organizate de o autoritate publică
- i) utilizarea în scopuri publicitare, a imaginilor operelor prezentate în cadrul expozițiilor cu acces public sau cu vânzare, al târgurilor, licitațiilor publice de opere de artă, ca mijloc de promovare a evenimentului, excluzând orice utilizare comercială.

2.2.6. Contractul de editare

- Contract prin care **titularul dreptului de autor** cedează **editorului**, în schimbul unei **remunerării**, **dreptul de a reproduce și de a distribui** opera.
- **Nu constituie contract de editare** convenția prin care titularul dreptului de autor îl împuternicește, pe cheltuiala sa, pe un editor, pentru a reproduce sau eventual a distribui opera.
- **Clauzele** unui contract de editare:
 - a) durata cesiunii
 - b) natura exclusivă sau neexclusivă a cesiunii, întinderea teritorială a cesiunii
 - c) numărul maxim și minim al exemplarelor
 - d) remunerația autorului, stabilită în condițiile prezentei legi
 - e) numărul de exemplare rezervate autorului cu titlu gratuit
 - f) termenul pentru apariția și difuzarea exemplarelor fiecărei ediții / fiecărui tiraj
 - g) termenul de predare a originalului de către autor
 - h) procedura de control al numărului de exemplare produse de către editor.
- **Absența oricăreia dintre clauzele** prevăzute la lit. **a), b) și d)** dă dreptul părții interesate să solicite anularea contractului.
- **Editorul** poate ceda contractul de editare **numai cu consimțământul autorului**.
- Dacă termenul prevăzut pentru publicare operei nu este prevăzut în contract, editorul este obligat să o publice în termen de **cel mult un an** de la data acceptării acesteia.

2.2.7. Drepturile conexe dreptului de autor

- **Titulari** de drepturi conexe dreptului de autor:
 - *Artiștii interpreți sau executanți* - pentru propriile interpretări ori execuții
 - *Producătorii de înregistrări sonore și/sau audiovizuale* - pentru propriile înregistrări
 - *Organismele de radiodifuziune și de televiziune* - pentru propriile emisiuni și servicii de programe
- **Limitele** exercitării drepturilor conexe se aplică și drepturilor conexe drepturilor de autor.

Bibliografie

Hotărârea Guvernului nr. 499/18 aprilie 2003 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Legii 64/1991 republicată, privind brevetele de invenție, publicată în “Monitorul Oficial”, Partea I, nr. 348, 22 mai 2003.

Hotărârea de Guvern nr. 833/1998 de aprobare a regulamentului de aplicare a Legii nr. 84/1998 privind mărcile și indicațiile geografice, publicată în “Monitorul Oficial”, Partea I, nr. 455, 27 noiembrie 1998.

Legea nr. 8/14 martie 1996, privind dreptul de autor și drepturile conexe, publicată în “Monitorul Oficial”, Partea 1, nr. 60, 26 martie 1996.

Legea nr. 32/13 martie 1997 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 32/1996 pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Organizația Europeană de Brevete privind cooperarea în domeniul brevetelor, semnat la București la 9 septembrie 1994, publicată în “Monitorul Oficial”, Partea I, nr. 43, 14 martie 1997.

Legea nr. 64/11 octombrie 1991 privind brevetele de invenție, republicată în “Monitorul Oficial”, Partea I, nr. 752, 15 octombrie 2002.

Legea nr. 84/1998 privind mărcile și indicațiile geografice, publicată în “Monitorul Oficial”, Partea I, nr. 161, 23 aprilie 1998.

Legea nr. 93/13 mai 1998 privind protecția tranzitorie a brevetelor invenție, publicată în “Monitorul Oficial”, Partea I, nr. 186, 20 mai 1998.

Legea nr. 129/1992 privind desenele industriale, modificată și republicată în “Monitorul Oficial”, Partea I, nr. 193, 26 martie 2003.

Legea nr. 202/13 noiembrie 2000 privind unele măsuri pentru asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală în cadrul operațiunilor de vămuire, publicată în “Monitorul Oficial”, Partea I, nr. 588, 21 noiembrie 2000.

Legea nr. 285/23 iunie 2004, pentru modificarea și completarea Legii nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, publicată în “Monitorul Oficial”, Partea I, nr. 587, 30 iunie 2004.

Legea nr. 298/07 iunie 2001 pentru modificarea și completarea Legii nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale, publicată în “Monitorul Oficial”, Partea I, nr. 313, 12 iunie 2001.

Legea nr. 329/14 iulie 2006, privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 123/2005 pentru modificarea și completarea Legii nr. 8/1996 privind drepturile de autor și drepturile conexe, publicată în “Monitorul Oficial”, Partea I, nr. 657 din 31 iulie 2006.

Legea 383/13 iunie 2002 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 41/1998, privind taxele în domeniul protecției proprietății industriale și regimul de utilizare a acestora, publicată în “Monitorul Oficial”, Partea I, nr. 471, 2 iulie 2002.

Legea nr. 611/ /13 noiembrie 2002 privind aderarea României la Convenția privind eliberarea brevetelor europene, adoptată la München la 05 octombrie 1973, precum și la actul de revizuire a acesteia, adoptat la München la 29 noiembrie 2000, publicată în “Monitorul Oficial”, Partea I, nr. 844, 22 noiembrie 2002.

Norme ale Directorului General OSIM nr. 318/4 ianuarie 2000 pentru modificarea și completarea Normelor nr. 242/1999 privind sprijinirea brevetării în străinătate a invențiilor românești, publicate în “Monitorul Oficial”, Partea I, nr. 115, 16 martie 2000.

Ordonanța de Guvern nr. 41/30 ianuarie 1998 privind taxele în domeniul protecției proprietății industriale și regimul de utilizare a acestora, publicată în “Monitorul Oficial”, Partea I, nr. 43, 30 ianuarie 1998.

Ordonanța de urgență nr. 123/1 septembrie 2005, privind modificarea și completarea Legii nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, publicată în “Monitorul Oficial”, Partea I, nr. 843, 9 septembrie 2005.

Ordonanța de urgență nr. 190/21 noiembrie 2005, pentru realizarea unor măsuri necesare în procesul de integrare europeană, publicată în “Monitorul Oficial”, Partea I, nr. 1179, 28 decembrie 2005.